

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1656

§. 87. Et Venit. v. 37.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

to perseverarem, nec exirem cum Adam utinam semper horum primorum custos permanerem, & custodirem istum nostrum paradisum: pro perditio primo. Utinam magis operer illum. quam bone mihi foret tunc ad vesperam, quando operarijs debitur sua merces. Eia anima mea perseveremus in hac custodia,

§. 87. Et Venit. v. 37.

Pusillum progrediente Iesu a discipulis nec una hora potuerunt vigilare eo absente nauigantes ob melancholica audita & naturalem fatigacionem cerebri unde nerui sensuum toto die distenti, procedunt, qui requie & gent certis temporibus. quid facit interea Dominus & magister eorum? Orauit, intente neque tamen illorum, qui se "obliuiscabantur curam depositarunt, nam oratione iam semel facta, ecce venit, visit, curat. O pietas singularis Dei mei super filios Adam! non latebat eum dormire discipulos, sed inuistere voluit ut ostenderet eis se curam eorum habere tantam, vt in maximis curis suis eorum non deponeret memoriam. Bene hunc spiritum Christi penetrauit Sancta Mater Ecclesia Romana, quae in Liturgia sua, cum Deo solo loquens, & agens tamen ordinauit S. Petro docente eum, ut memoria fieret & vivorum & mortuorum, & Sacerdos se identidem a populo convertens dicat: Dominus vobiscum: Orate, sursum corda &c.

Veni Domine etiam ad nos, & noli tardare relaxa facinora plebi tua, veni Domine Iesu Christe, veni & visita nos in pace, veni & edvinetos de carcere, de somno, de nocte, ut lætemur coram te cor de perfido, veni Saluator noster, veni desideratus cunctis gentibus, ostende faciem tuam & salui erimus, veni lux mea, redemptor meus excita me ad confitendum nomini sancto tuo. Quamdiu miser iactabor in fluctibus mortalitatis, mea clamans ad te, Domine, & non exaudis: audi clamantem Domine de hoc mari magno & adduc me ad portum felicitatis æternæ.

§. 88. Et inuenit eos dormientes. v. 37.

Si Dominus & Magister noster Christus hodieque aut in dies venient corporaliter ad Orationes Christianorum, quas aut in cubiculis suis, aut in Ecclesia tractant, si ad Conaciones, si ad cellas & officinas religiosorum, si ad ædes Ecclesiasticorum, si ad curias Episcoporum accederet, quantos non & quot dormientes inueniret, prælatos: quot subditi os: credo pene tunc renouandam querelam veterem: Omnes declinauerunt, simul inuiles facti sunt. Nos tamen tales, miramur Apostolos una hora non vigilasse cum Domino, dicimus intra nos: si fuissim in diebus illis; somnum non dedi.